

BALLARIN SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS: ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
dels respectius autors. No s' retornen els originals.

Nits de Lluna

(FRAGMENT)

La temperatura és alta, casi irrespirable. Fa llarga estona que lluito perquè la són me tanqui els ulls, i com que no ho conseguixo, obto per llevar-me i obrir de bat a bat el balcó del meu dormitori.

Una alenada fina, suavíssima, refrigera tot el meu sér, i la meua vista s' esplaya en la immensitat del firmament. La lluna, amb son disc en plenitut, inonda l' espai d'una claror que no té paríó amb cap altra. Al veure a l'astre de la nit com sospès en mitg de la nau del cel, sa forma rodona i son color blanc, d'una transparència lluminica, porten a la meua pensa la visió de l' Hòstia consagrada, i amb ella la del Verb creador de la esplèndida hermosura que tinc al meu davant, i un "¡Alabat sia Deu!" surt espontània i fervorament dels meus llavis.

Finit un breu instant d' adoració, mos ulls, fixats al cel, devallen a la terra. Els savis, els astrònoms, diuen que la Lluna és un astre morent. ¡Oh els grans conreadors de la ciència humana! Jo humilment us admiro, però permeteu-me que, indocte com soc, me defugi de penetrar en lo que sé que ha d'arrebassar-me bellesa i il·lusions. Deixeu que en la meua ignorància m' extasii amb la potència de l'astre, que apenes me deixa apercebre el sotrac que hauria de sentir al passar de lo celest a lo terror, puig té prou força per a omplir la terra d'una bellesa maravillosa, d'una poesia plena de revelacions, d'una blancor que té el poder d' emblanquir tot lo que toca...

Baix la llum del dia, el meu pensament corre a son albir i segueix i penetra en els cent aspectes de la vida; mes, davant de la

Lluna, la meua imaginació invariablement retrocedeix a sa primera juvenesa. Els meus cabells blancs ja no signifiquen res: lo viscut no ha passat per mi: no més tinc que setze anys. La materialitat de la vida em desapareix, i quelcom de suggestiva força porta el meu esperit envers el món intel·lectual.

... Mes les obres dels grans genis moderns, a pesar d' ésser les darrerament llegides, no són pas les que prenen el primer lloc en el meu cervell: enfront de la Lluna, com si formessin part de ella mateixa, lo que sobta i s' ampara del meu pensament són les creacions de Shakespeare, de Goethe, de Walter Scott, de Lamartine i... prou. Per a les de Ibsen, Mæterlinck, Hauptmann, Zola, Daudet, me cal fer l' esforç de recordar. En aquets moments me semblen tan llunyanes com les d' Homer i de Virgili, com les del Tasso i les del Dant. Ofèlia, Julieta, Lucia, Carlota, Clara Morway, se'm presenten espontàniament. Es que són les companyes de ma primera juvenesa, les que m' ensenyaren a sentir les joyes del món intel·lectual, les que gravaren les àuries idealitats del romanticisme en la meua pensa de setze anys; per això no tinc necessitat d' evocarles. Tot lo que 'm rejuveneix me porta an ells, o, millor dit, podser sia solament el seu record lo que 'm retorna a la passada joventut...

Per això en aquets moments, en que l' espai se'm presenta com una pàgina d' incomparable bellesa escrita en l'univers pel Verb increat, per entre els pics de les roques i pel mitg de la foscor de les arbrades me sembla veure onejar llurs trajos blancs que llisquen

per la terra per a deixarhi el rastre d'una poesia immortal.

La continuïtat del viure, amb ses brutals realitats, pod haver-ne adormit el seu record; mes, enfront de la Lluna, ses imatges reprenen sos encontorns, sa bellesa, sa espiritualitat i per llarga estona frueixo el sublim encís de sa inborrable visió.

† DOLORS MONSERDÁ DE MACIÀ

La Universitat Catalana

PROJECTE D' ESTATUT

(Acabament)

Art. 83. Tot canvi en el present Estatut requerirà l' aquiescència de dues terceres parts del Claustre general.

Art. 84. La Junta universitària redactarà, i el Claustre general aprovarà, tots aquells reglaments complementaris que siguin precisos per al bon funcionament de la Universitat, desenvolupant els principis establerts en l' Estatut.

Art. 85. Aquets reglaments regularan especialment les següents matèries:

1. Règim interior de la Universitat.
2. Secretaria general.
3. Disciplina escolar.
4. Drets de matrícula i títols.
5. Validesa d' estudis fets en altres Universitats espanyoles i estrangeres i tota mena d' estudis fets fora de la Universitat.
6. Viatges d' estudi, beques i fundacions, pensions al estranger i intercanvi universitari.
7. Organització de la Biblioteca universitària, que dependrà exclusivament de la Universitat.
8. Sous, gratificacions i drets passius, així com els altres honors i drets dels Professors i del restant personal docent, administratiu i subaltern.

Art. 86. Els dubtes que puguin sorgir entre la Universitat i els Poders públics en la interpretació i aplicació de l' Estatut, seran resolts per la Suprema representació del Poder judicial.

Art. 87. Tot lo referent als drets adquirits i excedències voluntàries es resoldrà d' acord amb els Poders públics.

Art. 88. Els actuals Catedràtics numeraris de la Universitat literària de Barcelona passaran a la categoria de Professors ordinaris de la Universitat Catalana.

Art. 89. Els actuals Auxiliars numeraris passaran a ser Ajudants de Càtedres, Seminaris o Laboratoris, respectant-se els seus actuals i drets adquirits, però tancant-se llur escalafó, i amortitzant-se les places al vacar.

Art. 90. Els Auxiliars numeraris actuals que a l' entrar en vigor el present Estatut haguessin fet treballs de mèrit que, segons judici de les respectives Facultats, els fessin acreedors a aital distinció, seran nomenats Professors extraordinaris pels procediments establerts en el Títol IV.

Art. 91. Els Auxiliars nomenats per a cinc anys, segons el decret de 9 de gener de 1919 reorganitzant el cos d' Auxiliars, s' entendre que són Ajudants de Càtedres, Seminaris o Laboratoris com els esmentats en el Títol IV del present Estatut.

Art. 92. Si algun dels actuals Professors de la Universitat de Barcelona estigués disconforme amb el nou Estatut fins al punt de preferir la seva separació, podrà demanar-ho dins del terme de sis mesos a comptar del dia de la promulgació del present Estatut, en qual cas se li guardaran totes les prerrogatives dels excedents forçosos en espera de col·locació, i continuarà disfrutant, mentres duri la seva excedència,

la totalitat del sou que li correspongués en servei actiu.

Art. 93. Passat el terme de sis mesos, s'entendrà que tot el Professorat que no hagi fet ús del dret que s'acaba d'esmentar, accepta íntegrament la situació que estableix el present Estatut.

Un article d'En Barrachina

Transcrivim del *Diario de Valencia* el següent escrit, degut a nostre amic el mestre que fou de l'Escola Nacional don Esteve Barrachina, i que publica sots el títol de *La educación popular democráticamente considerada*:

La educación popular es la extensión de la cultura general a todas las clases sociales, con el fin, en la mente del legislador o de la institución que promueve tal extensión, de mejorar la suerte del pueblo. Tiende, por un lado, a restringir el número de pobres, capacitando a cada uno para ganarse el sustento, y por otra parte, aspira a un aumento real y honesto del bienestar de que puede disfrutar el pueblo.

No queremos hablar aquí de los fines estéticos y morales que puede y debe proponerse, por formar éstos capítulos de otra índole.

En cuestión de educación para sus hijos, lo mismo al obrero que al burgués, lo que les interesa es que los años de escuela o de colegio pongan a su prole en las mejores condiciones posibles para sacar provecho de la situación social a que, por rango y por aptitudes, parecen destinados.

Por rango y por aptitudes decimos.

En cuanto a lo primero, no olvidemos que, dentro de la proclamada igualdad, hay un orden social que habremos de respetar siempre que queramos conservar el principio de autoridad en que se funda todo estado social; en cuanto a lo segundo, no ha de ser tal nuestro sistema de educación que a las llamadas prebendas del espíritu se haya de llegar por el dinero. Tanto el que, saliéndose de la esfera, ha de ocasionar exceso en otra de distinto radio que el suyo, como el que sin aptitudes llega a donde le guían aspiraciones mal dirigidas, labran su propia desdicha, y han de estorbar en el ordenamiento social. La competencia personal debe ser quien coloque a los hombres y les abra tal o cual camino dentro del orden establecido: a evidenciar esta competencia y facilitar su ejercicio debe tender el sistema de educación nacional. Para ser democrático deberá poder dar el merecido puesto al talento del pobre; y por otra parte, al rico, a quien favorecieron más la fortuna que el ingenio, deberá abrirle caminos donde no se esterilizen su vida y las energías de que le dotó la naturaleza.

En este último año se ha difundido mucho la enseñanza. Ha tendido y tiende a disminuir el número de analfabetos en proporción notable. ¿Ha respondido a las aspiraciones del pueblo? ¿Se ha sentido éste aliviado en sus trabajos y dificultades para adquirir el diario sustento, para aumentar el legítimo bienestar a que puede pretender? Delicada y compleja sería la respuesta. Pero como quiera que el fin guarda y debe guardar relación íntima con los medios, ¿estamos satisfechos de nuestro sistema de educación popular y de los resultados que produce? ¿Los individuos, las familias, y la misma sociedad han reportado de la misma el fruto a que parecían darles derecho los inmensos sacrificios que en obsequio suyo se han impuesto? Creo que la respuesta es un lamento general. Y no achaquemos la

culpa a la indocilidad de las nuevas generaciones, a costumbres de desidia, al ambiente que nos rodea, etc., etcétera.

Junto con la instrucción necesaria, un sistema de educación que entrase en la realidad, debe dar a la adecuada formación del carácter para fines útiles y prácticos, y estos caracteres crearán las circunstancias y las situaciones, y de ello resultará un ambiente de vida y de bienestar.

Inútil sería también achacar la culpa al Estado, a la burocracia, que diríamos tratándose del ramo peculiar de enseñanza. En un Estado democrático, y lo es en principio aquel que tiene forma representativa de gobierno, éste no es más que la resultante de las fuerzas sociales de la nación. Si claudica en su cometido, es el pueblo que primero ha claudicado en su acción. Se le puede entonces decir lo que hace poco escribía M. Faguét: «Pueblo, no seas mero espectador en la cosa pública. Cumple tu parte, desempeña primero tu papel que es el más importante en el rumbo de los asuntos que te conciernen. Tú eres la nación. Defiéndela».

Digamos, pues, que sí es deficiente nuestro sistema de educación, si no responde a las aspiraciones que habíamos pretendido, culpa es de todos. Reformemos los moldes, apliquemos métodos en conformidad con la realidad, si conviene pongamos la escuela en el taller, en el campo, y no viceversa, y alcanzaremos prácticos resultados. Son ficticios éstos, negativos muchas veces, por ser defectuosos los métodos por arranciados o exóticos. Conforme reza el adagio, eduquemos «non scholæ, sed vitæ».

ESTEBAN BARRACHINA

Sensacional descobriment

Vacuna contra la gripe

En varis importants diaris llegim la següent notícia:

Leemos en varias revistas médicas que el Instituto Suizo de Sueroterapia y Vacunación, establecido en Berna, elabora una vacuna contra la gripe.

El nuevo producto no sólo sirve para prevenir contra la enfermedad sino que, aumentando la dosificación, contrarresta activamente la infección y evita las posibles complicaciones.

Se trata de una mezcla, en cantidades determinadas de 700 millones de gérmenes por centímetro cúbico—los microorganismos denominados pneumococo, estreptococo y estafilococo y el bacilo de Pfeiffer—. A la acción de esta última bacteria se atribuye la epidemia gripal.

La vacunación se efectúa mediante dos inyecciones: la primera, de 50 centímetros cúbicos, y la segunda, de un centímetro cúbico, diez días más tarde.

Tan satisfactorios han sido los resultados, que inmediatamente se ha decretado la vacunación obligatoria para el Ejército y los miembros de todas las entidades oficiales de Suiza.

Las invasiones gripales han disminuído allí en un 90 por 100, y sólo un 8 por 100 de los que se habían sometido a la primera inyección han sufrido contagio con leves consecuencias y sin que les sobreviniera complicación alguna.

El Instituto productor de esa eficaz vacuna, llamada *Pethic Berna*, envía todos sus preparados al mercado español, y seguramente nuestros facultativos han de apresurarse al ensayo del nuevo elemento, cuya aparición se realiza con tanta oportunidad.

Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant el Març

MATRIMONIS

Jaume Pascual Guillaume amb Júlia Rodríguez Pérez; Ramón Masip Prats amb Angela Lluís Carbonell i Joan Hill Argilagós amb Consol Zarrán Landa.—Total, 3.

NAIXEMENTS

Manel Vendrell Escofet, fill de Manel i Rosa; Concepció Castro Plana, de Félix i Josepa; Teresa Escofet Fusté, de Pere i Teresa; Carme Masip Izabal, de Josep i Salvadora; Victòria Escoda Jornet, de Josep i Magdalena; Ramona Ferret Parètas, de Bartomeu i Maria; i Rafel Comas Matas, de Narcís i Josepa.—Total, 8.

DEFUNCIONS

Pascual Tomás Tomás, de 4 anys, meningitis; Gil Gómez Sánchez, 18, solter, asfíxia; Josep Roca Soler, 65, casat, càncer al fetge; Maria Colet Romagosa, 69, casada, grippe; i Maria Poch Guarro, 79, viuda, bronconeumònia.—Total, 5.

El cant dels orfenets

A la meua inoblidable i bona mare (q. a. c.).

Postrada sota els claustres del Monastir de Sant Josep, resava; resava fervorosa pregària, que, surtida de lo més fons del meu cor, es difondia en la foscor i el silenci. I la sagrada imatge de aquell Sant em mirava fitament, com si volgués dir-me alguna cosa. Mes, el seu mirar infinit també va extingir-se, i allavors resorgiren del silenci del claustre cançons dolces, melodioses, com si fossin entonades per àngels del Paradís.

Oh, mare mia! ¡i de quina melangia estaven impregnades aquelles cançons!... Eren rublertes de notes planyívols; eren cànctics de llàgrimes que derramaven amb la seva tendresa els infants que, a l'igual que jo, havién perdut la seva mare...

¡I quin defalliment va experimentar el meu cor a l'escolltarlos! Perque aquells cants eren com gemics de angoixa eixits de l'ànima, eren cantúries de amor que del cel devallaven a la terra i se infiltraven dintre el meu ésser, dient-me que jo, com ells, també era orfa.

Sí, mare meua: eren el cant dels orfanets, que en aquells moments consolaven les meves penes i em purificaven el dolor produït pels desenganys de aquest món falsari que curull d'envejes i odis volia trair-me: cants que, ajuntant-se amb la meua pregària, després s'extingiren per l'espai, retornant la quietut corpenedora en la solitud dels claustres.

A. LLARADO FREIXA

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 9

La presideix l'Alcalde, assistint-hi el segon Tinent, Síndic i senyors Barrachina, Plana Puig, Roca i Planas Robert.

Aprovada l'acta de l'anterior, es llegeix una comunicació del senyor Governador Civil de la Província aprovant de conformitat amb els plànols i l'informe d'Obres Públiques el projecte del Passeig Marítim, sense perjudici de complir-se els requisits que s'ensyalen en dit informe, el qual se expresa així: Senyalar les obres de fabrica; relació dels propietaris colindants afectats per si han de reclamar; fer el Pressupost detallat i aplicació de l'arbitri.

tats per si han de reclamar; fer el Pressupost detallat i aplicació de l'arbitri.

La Presidència diu que s'han donat ordres a l'arquitecte pels documents que manquen, i que s'han faran els altres. Se'n queda enterat.

La mateixa manifesta que varis veïns de les Carreteres Nova i Vella han demanat per a connectar a les clavegueres oficials; que en el seu concepte és una cosa molt senzilla, doncs podria fer-se per uns clavaguerons, que passessin per la cuneta de la Carretera. s'ajuntessin al final i anessin a parar a la colectora, proposa que la C. de F. estudiï l'assumpte, consulti a l'arquitecte i demani el permís a Obres Públiques.

En Planas Robert ho troba bé, emprò li sembla que si passen per la cuneta perjudicaran l'arbrat i podser tampoc hi accedirà Obres Públiques, proposa passin per l'acera i seria de menys pels propietaris l'empalme.

En Julià diu que és partidari de les cunetes.

En Carbonell Company diu que podria estudiar-se i connectessin als caps dels carrers Sant Bartomeu i Illa de Cuba; En Julià afegeix l'Assil de Sant Josep, etc., i tot junt passa a la C. de F. per a son estudi.

L'Alcalde diu que el picapedrer Sebastià Alarí Casellas ha ofert 200 pessetes a l'Ajuntament pel solar que queda del «Torrent dels Ases», i enterat de les condicions demanades per l'Alcalde hi està conforme amb els desajgues que ha de fer; ademés, l'Alarí, està conforme en fer el bordó de pedra de la Secció del Passeig Pi Margall que resta per fer al preu de 4'50 pessetes, que és bastant econòmic, fent després una liquidació.

Afegeix l'Alcalde Comendador que anys enrera els veïns de dit Passeig se oferiren i es comprometeren a pagar la mitat del cost de dita pedra per a embellir aquell lloc, i ara es pod buscar que ho paguin i així a l'Ajuntament no li costarà quasi cap quarto.

En Planas Robert és del parer de que en lloc de vendre dit tros de terra s'arrendés, puig que essent un encreuament de camins podria donar lloc a fer-hi una plaça que embellís aquella barriada obrera, fent les permutes convenients amb els propietaris colindants; ademés, que per allà molt aprop, hi ha projectat un passeig per a anar directament de la Carretera a l'Hospital, per tot lo qual creu que no es deuria vendre sino arrendar el dit terreny.

En Julià no és d'aquest parer. Insisteix En Planas en els seus punts de vista, i passat a votació si es ven o s'arrenda, se acorda vendre amb els vots en contra de En Planas Robert i En Barrachina.

Llegit un ofici del Cabo de la Guardia Civil per que s'emblanquini el cuartel. Se acorda fer-ho.

Es llegeix un altre ofici de l'Escola Nacional de nenes sollicitant lo mateix respecte al quarto de classes.

En Barrachina diu que és molt necessari el pintarho sovint d'acord amb els mestres per que sempre es fa molta pols i queda enganxada per les parets; creu que la Junta de Sanitat hauria de visitar tots els establiments d'ensenyança i altres més sovint, havent-hi de tenir més zel, així com també la Junta local d'Ensenyança.

En Julià li contesta que s'atén en l'ensenyança en tot lo possible, i que ara sols s'ha de resoldre lo que demana la mestressa, a lo que s'accedeix.

La Presidència dona compte de que de l'última sessió s'han publicat en «Gazeta de Madrid» els següents Reals Decrets d'importància:

Canvi de l'horari des del 6 d'Abril fins al 6 d'Octubre, quin pregó ja feu.

Altres establint la jornada màxima de 8 hores per tots els rams de construcció de tot Espanya.

Altres, i aquests, de data 4 del corrent, posant la jornada de 8 hores per tota classe de treball, emprò aquest no regirà fins el primer d'Octubre en que la Junta de Reformes Socials tindrà fet el Reglament, admetent-se dins aquest temps totes les observacions que puguin fer-se per a la millor aplicació d'aquestes hores a determinades indústries que han de treballar-ne més.

Un altre que prohibeix terminantment el treball de nit en les fleques o sia que des de les 8 del vespre a les 5 del matí els forners han de dormir, i quin començarà a regir dintre dos mesos.

Altres que amb motiu d'establir-se l'any econòmic, canvia les dates, allargant-les, de tots els serveis municipals, cèdules, padrons, etc., i dels quals diu han de quedar enterats i complimentar-los.

En Bosch diu que els socialistes s'han d'alegrar i felicitar de que en la «Gazeta» hagi aparegut la jornada de 8 hores que ells en la festa del Primer de Maig sempre demanaven i a molts semblava irrisori i feia riure aquesta pretenció, així com també el prohibir-se ara els treballs de nit com sollicitaven, i s'han de donar per joiosos per que's demostra que l'ideal socialista no és irrisori.

En Planas Robert crida l'atenció de l'Alcalde sobre el compliment de la llei procurant al propi temps reunir als patrons a la fi de realitzar una obra de concòrdia i informar a la Junta Central per a que siguin tingudes en compte les observacions que's fassin a la redacció del Reglament.

En Julià contesta que tot s'ha de remetre a la Junta de Reformes Socials i admetrà totes les informacions perquè exposin les seves opinions, i que ha vist amb simpatia aquest decret i procurarà complir-lo dins una gran harmonia i concòrdia entre el capital i treball.

En Barrachina s'adhereix com a catòlic i tradicionalista a lo dit per En Bosch, però aquesta doctrina també és la del partit avans d'ésser ell socialista, per que ells també defensen el millorament de l'obrer, no essent en això el partit socialista sol.

En Bosch diu que ell no ha dit que el partit socialista és l'únic, sino que fa 25 anys que ho defensava.

El Consistori queda enterat dels Decrets llegits i es compliran.

També se'n dona per enterat de que la Administració de Contribucions ha aprovat la refundició dels Apèndices de l'Amillorament fets des del 1862, i de que el Contingent Provincial que toca a Sitges durant l'any econòmic, senyalat per la Mancomunitat, és de 1720'87 pessetes.

Es llegeix una comunicació de la C. M. de R. declarant inútil total al minyó Francesc Cots Camps del Reemplaç de 1918, i havent-se tingut de cridar, per suplir-lo, al que li seguia en numeració Enric Salgado, es comunicarà a l'interessat.

Es concedeix permís d'obres a don Miquel Utrillo per modificar la façana de *Marycel* que dona a la Plaça Constitució.

En Planas Robert proposa es dongui un vot de gràcies a l'iniciador de la modificació del parterre de davant la Casa Rectoral en el que hi ha la font, puig ademés d'embellir extraordinàriament l'urbanització d'aquell lloc, per lo que ha pogut comprendre que aquella millora no costarà res a l'Ajuntament per ésser d'iniciativa particular, i per lo tant, pagada particularment.

En Bosch s'hi adhereix; ademés demana es procedeixi amb energia amb els permisos d'obres, ja que molts tenen els edificis fets i encara han de presentar els

plànols i l'instància, que's donguin vuit dies de temps als que's trobin en aquest cas, i si així no compleixen, se'ls suspenguin les obres que fassin.

L'Alcalde diu que té notícies que són dos els que es troben en aquest cas i que es passarà una comunicació en dit sentit.

El mateix Síndic, en nom del Gremi de Forners, dona les gràcies a l'Alcalde per les gestions fetes per que no faltés farina.

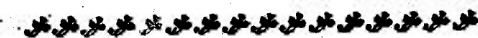
El favoregut ho agraeix i diu que tot Alcalde hauria fet igual, no fent més que complir en son deure davant les presents circumstàncies i que tots haurien fet el mateix.

El Síndic insisteix, posant de relleu que el Gremi de Forners sab les gestions extremes que ell feu per certes coses que passaren (com anar a jugar al poker en lloc de buscar farina), i per això insisteix en sa proposta per haber anat més enllà en ses gestions.

S'acorda el vot de gràcies.

En Planas Robert demana es procuri no manquin patates, ja que les existències són quasi nul·les, essent exorbitants els preus que's tenen de pagar, fent-se quasi impossible el poguer-ne menjar, essent com és quasi un article de primera necessitat.

En Julià explica les gestions que ha fet a Barcelona, haveet avisat ja als comerciants d'aquí, i ara és an ells als que toca dir quants sacs se'n necessiten i volen, i s'aixeca la sessió.

Setmana Santa

Diuenge de Rams : a tres quarts de deu benedicció de Rams; a les deu Ofici solemne; i a les cinc de la tarde, Exercicis del Via-Crucis.

Dilluns al matí es farà el Sal-pas per les masies i a la tarde per la població.

Dimars: a la tarde, continuació del Sal pas per la població.

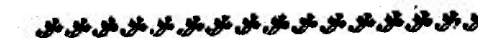
Dijous: a les deu, Ofici i Comunió general, portant-se a Nostre Senyor al Monument i cants litúrgics propis del dia; a les cinc de la tarde Matines, Laudes, cants de Lamentacions i Passos.

A les nou del vespre surtirà la processó dels Misteris, la que seguirà el curs de costum.

Divendres: a dos quarts de set sermó de Passió; a les deu Ofici de Pressantificats, cant del Passió, adoració de la Veracreu, processó per a treure a Nostre Senyor del Monument; a dos quarts de sis de la tarde Exercicis del Via-Crucis i Sermó de la Soletat de Maria pel Rvnt. Marià Bertrán, prorr.

A les nou del vespre surtirà la processó de la Reial Congregació dels Dolors de Maria, que farà el curs acostumat.

Dissabte a les set del matí Benedicció del Foc-Nou, Cant de Profecies, Exultet, Benedicció de les Fonts Baptismals i Ofici de Aleluia.

Dietari de la vila

DIUENGE

† A dos quarts de cinc de la tarde es conduït al clòs sagrat el cadavre de la estimada compatriota D.ª Josepa Mirabent Nicolau de Carbonell, que ha mort a la edat de 66 anys i després de haver rebut els Sants Sagraments.

Als seus afillats espòs, fills, nets i demés familiars els acompanyem en la pena que amb tal motiu els aclapara.

DILLUNS

En la Capella del Sagrament de nostra parroquial Iglésia, el Rvnt. Vicari mossèn Antolí Vancell beneeix aquest matí l'enllaç matrimonial dels benivolguts joves compatriotes En Llorens Pacios Vea Na Rosa Ferret i Curtiada, actuant de

testimonis en tal acte D. Manel Monfort Brosa i D. Ramón Rojo Valero.

Anhelem per als nous esposos infinites ditxes i ventures i una lluna de mel ineclipsable.

* «Mai és tard, si a la fi arriba», diu l'adagi; essent, are, l'arribat, l'arrégló dels carrers, que bé pla els convenia: a quina tasca s'ha donat comens.

† A les quatre de la tarde reb cristiana sepultura el cadavre del conveï Josep Navarro Olmes, passat a millor vida a la edat de 52 anys.

† A dos quarts de sis de la tarde són conduïdes al Cementiri les despulles mortals de l'apreciat conveï D. Francisco Vallés Montané, mort a la edat de 59 anys: en el fèretre que les tanca hi figura una corona de flors artificials de la Societat de Constructors de Calçat i una altra de flors naturals dedicada per la raó social «Serra Hno. y C.^a», portada per dos operaris de dita fàbrica.

Rebin les desconsolades esposes, fills i demés familiars dels finats la expressió de la nostra condolència.

DIMARS

A les solemnes funcions del septenari dedicat a la Verge Adolorida cada dia són en més gran nombre els devots que hi assisteixen, escoltant la sagrada paraula del Rvnt. Marià Bertrán, qui desenrotlla els temes de Confessió o Condenació amb molta brillantesa de paraula i de concepte.

DIMECRES

† En el Temple parroquial aquest matí se celebren solemnes funerals en sufragi de l'ànima del que fou estimat compatriota D. Magí Jacàs Robert; quedant novament patentitzades en tal pietós acte les grans simpaties de que'l finat disfrutava.

A la seva apesurada família reiterem amb tal motiu la expressió del nostre més sentit pèsam.

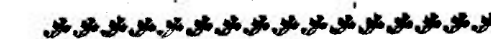
DIJOUS

En el tren correu de les 10'40 del matí i en el lleuger de les 7'38 del vespre, que procedeixen de Barcelona, arriben moltes famílies sitgetanes i forasteres que's disposen a passar en la nostra població les festes de Setmana Santa.

DIVENDRES

Amb motiu de la festivitat dels Dolors a les vuit del matí se ha celebrat en la Iglésia parroquial un solemne Ofici: executant la Capella de música dirigida pel Mtre. Torrents una hermosa Missa; prenent la sagrada Comunió les associades de la real i venerada Congregació dels Dolors de Maria i fent el Rvnt. Maria Bertrán una sentida plàtica.

A les cinc de la tarde ha començat el últim dia del Septenari a la Verge, que se ha vist més concorregut encara que els demés; acabant amb el cant de la Corona Dolorosa per la mateixa Capella de Música.

Noves varies

Ha sigut nomenades Administradores de la Verge dels Dolors per al any 1920-21 les senyores D.ª Maria Durán Ferret i D.ª Elàdia Masó Julià; siguent les del present any 1919 les senyores D.ª Francisca Selva de Llopis i D.ª Antonia Gorgas i Suné.

Per un periòdic de la capital catalana ens enterem de que la Comissió Provincial ha informat els recursos presentats per En Joan Marsal Brunet i En Josep Masip Mitjans contra diferents capítuls del Pressupost municipal d'enguany.

Hem rebut la visita de la important revista «Foc-Nou», que's publica a la ciutat de Montevideo, capital de la República de l'Uruguay, i que, malgrat ésser essencialment catalanista, se ha vist obligada a escriure en l'idioma de Cervantes per a contribuir així a desvirtuar les corrents dels sistèmatics enemics de Catalunya.

Entre altres notables treballs publica una hermosa composició del poeta «mediterrà» En Didac Ruiz, tan admirador de la nostra vila, titulada «Els Teixidors», que procurarem reproduir en un proper número.

Com poden veure els nostres llegidors en la ressenya de la Sessió Municipal, són de gran importància els Reals Decrets publicats per la Gazeta de Madrid establint la jornada màxima de 20 hores per a totes les indústries i proibint el treball de nit a les fleques.

† Ha mort a Barcelona la il·lustre poetessa, glòria de les Lletres Catalanes; D.ª Dolors Monserrà de Macià, la qual durant molts istius havia vingut a passar alguns dies en la nostra vila, en elogi de quines bel·leses havia publicat també varis treballs literaris.

Als afillats fills i demés familiars de la finada BALUART DE SITGES els transmet la expressió del seu condol.

Les Oficines de la Sucursal del BANCO DE VILANUEVA estaran tancades durant el Dijous i Divendres Sants.

Imprempta: Sant Joan, 5; Vilafranca

ADOBS I PRODUCTES QUÍMICS
PENARROYA
Superfosfats i adobs compostos
especials per a tota mena de cultius.
SULFAT DE COURE
Sulfat de ferro — Sulfat amònic
Dirigiuvos a JOAQUIM IMBRO Major, 16: SITGES

¡Agricultores!

Si quereis preservar vuestros viñedos de las plagas que los invaden emplead el **Azufre Eúprico DEODOR**.

El **Deodor** lleva Azufres precipitados y combate el oidium, negrilla y polvilla.

El **Deodor** lleva Sulfatos de cebre y combate el mildew y el blan-rot.

El **Deodor** lleva Oxidos de hierro y combate la clorosis y la antracnosis de las viñas.

El **Deodor** es el mejor y más eficaz de los azufres conocidos hasta el día, y, es a su vez, el más económico, porque ahorra dinero y trabajo en el cuidado de las viñas.

Pruébalo Vd. y se convencerá.

BANCO DE VILLANUEVA

SUCURSAL DE SITGES

DEPÓSITO DE VALORES

Derechos de custodia que percibe anualmente esta Sucursal por cada depósito cuyo nominal sea:

De ptas.	1 a ptas.	1.000,	ptas.	1
» »	1.001 »	2.000,	»	2
» »	2.001 »	3.000,	»	3
» »	3.001 »	4.000,	»	4
» »	4.001 »	5.000,	»	5
» »	5.001 »	10.000,	»	6
» »	10.001 »	20.000,	»	7

Los de mayor cantidad pagarán una peseta por cada 10.000 ptas. que excedan de las 20.000 pesetas.

Teneduria de Llibres

S' ensenya per Partida doble
amb mètode pràctic modern.
De quae soup ts d9 a les 10 nit.

Carrer Nou, 6 : SITGES

Dr. M. Farrán

Cirurjiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

HERNIADOS

—(TRENCAÏTS)—

Si no queréis padecer acudid al *braguer*, único medio exclusivo para su completo alivio; remedio eficaz y comprobado por eminencias médicas. No molesta para nada; suave en el movimiento, se adapta como un guante. Infinidad de curados acreditan la Casa de ANTONIO CASELLAS. — Hombres, mujeres, niños y ancianos, acudid a curarse radicalmente. — Gabinete reservado para señoras y personas de delicadeza. — Precios módicos. — Inmenso surtido de Bragueros. — Composura y reparación de bragueros usados. — Se coloca *prácticamente* por él mismo.

Antonio Casellas

Libertad, 17 : VILLANUEVA y Geltrú

VINOS de todas clases
de cosecha propia

LA SITGETANA

Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco MALVASIA de Sitges superior
Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre

Despacho: Aragón, 339, chaflán Bailén; BARCELONA

Teléfono

— G. —
— 280 —

LA ESTRELLA

CONFITERIA

COLMADO

CASA QUE DONA' L PÈS

Fiambres, i cada festa Brioiix, Flams, Encasadas i Crema russa.
Dolços i pastes seques tots els dies
Es fan Biscuits glacés per encàrreg.

FUNERARIA
SALVADOR FORMENTServei funerari en tot lo
referent a pompes fúnebres.

Angel Vidal, 5 : SITGES

PREUS REDUITS

LLENYES DE TOTA MENA

PI en tacs i estelles; costes de pi (despelles de serra);

Kabsosans sencers fets a tacs (propis per a cuines econòmiques i estufes);

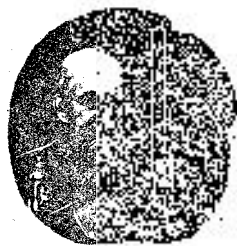
Tacs de olivera, admetller i garrofer fets a totes mides.

PREUS ECONÒMICS

SERVEI A DOMICILI

Les demandes tindran d' ésser de 10 quintars com a mínim.

Viuda i fill de J. RIUS: Sant Gaudenci, 4

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

— INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO —

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA